

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ «УНІВЕРСУМ»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальною комісією

Протокол від 01 травня 2026 р. № 6

Голова Приймальної комісії

Зоя ГЕЙХМАН

ПРОГРАМА
співбесіди з української мови

Освітньо-професійний ступінь: фаховий молодший бакалавр

На основі: повної загальної середньої освіти

Галузь знань	Спеціальність	Освітньо-професійна програма/предметна спеціалізація
А Освіта	A2 Дошкільна освіта	Дошкільна освіта
	A3 Початкова освіта	Початкова освіта
D Бізнес, адміністрування та право	D6 Секретарська та офісна справа	Секретарське та офісне забезпечення в правничій діяльності

ПОГОДЖЕНО

Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Олексій ЖИЛЬЦОВ

РОЗГЛЯНУТО І СХВАЛЕНО

на засіданні циклової комісії видавничої справи, культури та української філології

Протокол від 01 травня 2026 р. № 6

Голова

циклової комісії Олена ГРУЗДЬОВА

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма співбесіди з української мови розроблена з урахуванням чинної Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови і літератури, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, яка ґрунтується на засадах компетентнісного, особистісно орієнтованого й діяльнісного підходів до навчання, що зумовлює чітке визначення результативного складника засвоєння змісту базової загальної середньої освіти.

Метою співбесіди з української мови є виявлення рівня вмінь і навичок вільно, комунікативно виправдано користуватися засобами державної мови: її стилями, типами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Співбесіда з української мови є формою вступного випробування, проводиться дистанційно.

Вимоги до рівня підготовки вступників з української мови

Вступники, які проходять співбесіду, мають володіти компетентностями:

- розрізняти звуки мови, визначати голосні й приголосні звуки, їх характеристику, ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;
- розпізнавати вивчені орфограми і пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, визначати спосіб творення слів;
- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів, крилатих висловів;
- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;
- розрізняти словосполучення й речення, визначати типи підрядного зв'язку

в словосполученні;

- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;
- визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою;
- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них;
- володітимовними нормами сучасної української літературної мови (орфографічними, орфоепічними, лексичними, граматичними, стилістичними, пунктуаційними);
- володіти мовленнєвими нормами;
- застосовувати теоретичні знання для створення висловлювань у різних стилях і видах мовлення.

Вимоги до проведення співбесіди в дистанційному форматі

1. Напередодні співбесіди в Аносах на сайті Коледжу буде розміщено посилання на конференцію **Zoom** для вступників.

2. За 30 хв. до початку співбесіди вступники встановлюють відеозв'язок за допомогою додатку **Zoom**, перевіряють роботу мікрофона та web-камери, забезпечують правильне розміщення гаджета, з якого буде транслюватися його онлайн робота під час співбесіди. Якщо виникли проблеми зі з'єднанням, повідомляють модератора за допомогою листування в чаті зустрічі.

Вимоги до розміщення гаджета для відеотрансляції: під час виконання завдання зображення екрана має охоплювати обличчя, частину корпусу вступника, його робоче місце.

Відеотрансляція має засвідчувати, що вступник працює самостійно!

3. На момент початку співбесіди вступник має бути присутнім онлайн на платформі **Zoom** з увімкненою камерою, яка повністю відображає його обличчя. **Починається відеозапис співбесіди!!!**

4. Під час вступної організаційної частини кожен вступник **ідентифікується** (називає своє прізвище та ім'я, демонструє на камеру свою ID-картку).

5. Після завершення співбесіди предметна екзаменаційна комісія обговорює та виставляє бали за відповідь згідно з критеріями, зазначеними в цій програмі.

6. Результати співбесіди оприлюднюються на сайті Коледжу.

Зверніть увагу!

У процесі організації проведення співбесіди онлайн вступник особисто несе відповідальність:

- за свій академічний зовнішній вигляд;
- за належні умови облаштування робочого місця, з якого буде відбуватися відеотрансляція роботи під час співбесіди;
- за дотримання режиму тиші та невтручання сторонніх осіб.

Критерії оцінювання

Вступникові пропонується чотири запитання, відповідно до основних розділів програми з української мови, на які він має дати відповідь. Відповідь на кожне запитань оцінюється в межах від 1 до 50 балів. Загальна сума балів є оцінкою за усну співбесіду.

Якщо вступник за результатами співбесіди набирає менше 100 балів, оцінка є «незадовільною», що не дозволяє вступнику в подальшому брати участь у конкурсі.

Відповідь на кожне запитання співбесіди оцінюється за визначеними критеріями в межах від 1 до 50 балів Сума отриманих результатів складає підсумковий бал. Максимальна кількість балів – 200 балів.

Бали за 50-бальною шкалою	Зміст оцінювання
1-2	Вступник не володіє навчальним матеріалом, не розуміє запитання. Відповідь не має структури, не є висловлюванням у повному сенсі. Мовлення складається з окремих слів або уривків фраз. Базові знання та комунікативні вміння відсутні.

3-4	Вступник має дуже фрагментарні знання. Він може пригадати окремі елементи матеріалу, але не здатний пов'язати їх у цілісну відповідь. Висловлювання дуже просте, непослідовне, часто складається з кількох коротких речень. Мовні помилки системні та суттєво заважають розумінню.
5-6	Вступник розуміє окремі елементи запитання, але не бачить їх цілісності. Може відтворити частину інформації, але без пояснення. Відсутня логіка викладу матеріалу. Відповідь будується на простих конструкціях, часто без чіткої структури.
7-8	Вступник має початково-достатній рівень знань: орієнтується в матеріалі, але поверхово. Може відтворити його за зразком, однак не пояснює причин і зв'язків між мовними явищами. Часто діє за інструкцією, а не самостійно. Відповідь простого описового характеру.
9-10	Вступник розуміє основні поняття, може їх відтворити, але помиляється у формулюваннях. Пояснення мовних явищ часткове. Є спроби будувати логічну відповідь, але вона ще нестійка і потребує уточнень.
11-12	Вступник володіє більшістю матеріалу, правильно відтворює правила, може наводити приклади. Водночас пояснення не завжди точні, а логіка викладу не повністю послідовна й інколи порушується. Висновки можуть бути поверховими або недостатньо обґрунтованими. При відповіді на запитання вступник допускає помилки, потребує додаткових запитань чи підказок. Мовлення загалом зрозуміле, але трапляються лексичні, граматичні та стилістичні неточності, іноді — порушення норм літературної мови, що частково ускладнює сприйняття відповіді.
13 -14	Вступник розуміє матеріал, уміє пояснювати мовні явища і використовувати терміни, але допускає помилки у визначеннях. Відповідь логічна, але не структурована. Мовлення зрозуміле, але з численними лексичними, граматичними та стилістичними помилками, можливі порушення послідовності викладу, що частково ускладнює сприйняття, хоча не спотворює загальний зміст відповіді.
15-16	Вступник уміє відтворювати матеріал і частково застосовувати його. Він може висловити власну думку, але вона ще не завжди аргументована. Рівень розуміння достатній, але без глибокого аналізу. Недостатня глибина пояснення, трапляються лексичні, граматичні та стилістичні неточності. Висновки часто неповні або неточні.
17-18	Вступник демонструє впевнене відтворення матеріалу, але недостатньо самостійне мислення. Він може висловити думку, проте аргументація слабка. Відповідь переважно описова. Є прагнення до аналізу, але він ще не системний. Мовлення загалом зрозуміле, але трапляються лексичні, граматичні та стилістичні помилки, що знижують точність і виразність відповіді.
19-20	Знання достатньо міцні для стандартних завдань. Вступник правильно відтворює матеріал і може застосовувати правила у звичних ситуаціях. Відповідь логічна, але ще не глибока. Власні судження майже не розвинені, допускаються лексичні, граматичні та стилістичні помилки.

21-22	Вступник уже здатний аналізувати матеріал на базовому рівні. Він пояснює явища, наводить приклади, але не завжди може їх теоретично обґрунтувати. Узагальнення мають спрощений вигляд. Відповідь стає більш структурованою, але не аргументована, допускаються лексичні, граматичні та стилістичні помилки.
23-24	Вступник відповідає чітко, висловлює думку, але їй бракує самостійності та глибини. Аргументи часто повторюються або є неповними. Логіка загалом збережена, але місцями порушується або залишається недостатньо розгорнутою. Допускаються помилки у формулюванні висновків, узагальненнях та встановленні причинно-наслідкових зв'язків. Мовлення зрозуміле, проте наявні лексичні, граматичні та стилістичні помилки.
25-26	Вступник правильно використовує мовні терміни, демонструє розуміння основних правил і закономірностей. Водночас узагальнення та висновки ще не є достатньо глибокими, іноді залишаються описовими, без повного розкриття причинно-наслідкових зв'язків. Аргументація є, але ще не завжди розгорнута й переконлива. Можливі неточності або часткова невідповідність прикладів. Мовлення загалом правильне, проте трапляються лексичні, граматичні та стилістичні помилки, що знижують точність і виразність відповіді.
27-28	Вступник демонструє достатній рівень знань. Відповідь загалом логічна й послідовна, має зрозумілу структуру, видно розуміння основних мовних закономірностей. Уміє наводити приклади, пояснювати мовні явища та робити прості висновки. Водночас аргументація нескладна й недостатньо глибока: пояснення здебільшого відтворюють відомий матеріал без детального осмислення. Іноді висновки є поверховими або неповними. Допускає помилки в поясненнях, може неточно добирати приклади чи частково неправильно їх тлумачити. Місцями порушується послідовність викладу або логічні зв'язки між думками. Мовлення загалом зрозуміле, але трапляються лексичні, граматичні та стилістичні помилки.
29-30	Вступник правильно і логічно відтворює навчальний матеріал, розуміє основні теоретичні положення. Уміє встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між мовними явищами, наводить власні приклади. Водночас можливі недоліки: неповна аргументація, відхилення від теми або порушення послідовності викладу, незначні помилки у відповідях на запитання. Зокрема: недостатньо глибоке обґрунтування власної позиції, повтори думок (тавтологія), невміння лаконічно підсумувати викладений матеріал або використання однотипних мовних засобів замість широкого спектра синоніміки.
31-32	Знання вступника є достатньо повними. Він впевнено застосовує матеріал у стандартних навчальних ситуаціях, правильно використовує мовні терміни. Відповідь логічна, обґрунтована, але ще бракує глибини узагальнення та власних інтерпретацій. Мовлення загалом грамотне, але трапляються лексичні, граматичні та стилістичні помилки.
33-34	Вступник демонструє достатній рівень розуміння навчального матеріалу, але не завжди повно й глибоко його відтворює. Уміє аналізувати та систематизувати мовні явища, однак інколи робить

	це поверхово або з окремими неточностями, висновки можуть бути недостатньо обґрунтованими. Відповідь загалом змістовна й логічна, проте місцями порушується послідовність викладу або аргументація є неповною. Вступник припускається помилок і потребує підказок. Мовлення переважно правильне, однак трапляються лексичні, граматичні та стилістичні помилки, що частково впливають на точність і виразність висловлювання.
35-36	Вступник впевнено володіє матеріалом і демонструє системність мислення. Уміє пояснювати складні мовні явища, встановлювати зв'язки між ними, робити обґрунтовані висновки. Відповідь повна, логічна, добре структурована. Аргументація слабка, у відповіді допускаються стилістичні помилки, зокрема невиправдані повтори слів (тавтологія), вживання канцеляризмів та обмежений вибір синонімічних засобів для вираження думки.
37-38	Вступник має достатній рівень узагальнення знань. Уміє самостійно аналізувати мовні явища з різних позицій, робити висновки, аргументувати власну думку. Відповідь послідовна, змістовна, добре структурована. Мовлення виразне, точне, стилістично доречне; можливі незначні лексичні, граматичні та стилістичні помилки.
39-40	Вступник демонструє достатній рівень знань. Вільно оперує мовним матеріалом, системно аналізує мовні явища, впевнено використовує теоретичні положення. Аргументація чітка, логічна й переконлива. Мовлення багате, граматично правильне, практично без помилок, але допускаються помилки у доборі прикладів чи їх інтерпретації. Іноді порушена послідовність викладу думок, нечітко формулюються окремі висновки. У мовленні можливі незначні лексичні, граматичні чи стилістичні огріхи, що частково впливають на виразність і точність висловлювання, проте загалом не спотворюють зміст відповіді.
41-42	Вступник має міцні знання, уміє формулювати висновки, хоча вони не завжди повністю аргументовані. Частково здійснює критичний аналіз мовних явищ, наводить приклади, але іноді вони недостатньо точні або переконливі. Мовлення загалом правильне, але можливі окремі порушення логіки чи стилю.
43-44	Вступник має міцні знаннями, уміє критично оцінювати мовні явища, факти й ідеї. Самостійно формулює аргументовані висновки, доречно добирає приклади. Мовлення багате, точне, граматично правильне, стилістично цілісне. Але недостатньо чітко сформульовані окремі висновки. У мовленні можливі поодинокі лексичні, граматичні чи стилістичні огріхи, що частково впливають на виразність і точність висловлювання, проте загалом не спотворюють зміст відповіді.
45-46	Вступник демонструє системні, глибокі знання, уміє самостійно формулювати чіткі, логічні й переконливо аргументовані висновки. Здійснює аналіз мовних явищ, творчо застосовує знання. Мовлення виразне, багате, граматично правильне, стилістично досконале, але допускаються неточності у відповідях на запитання, що не впливають на загальний зміст і якість відповіді. Висловлювання цілісне, послідовне, відповідає нормам літературної мови та вимогам комунікативної ситуації.

47-48	Вступник має системні, глибокі знання, упевнено користується широким арсеналом засобів доведення власної думки. Самостійно розв'язує складні проблемні завдання, виявляє здатність до системного аналізу мовних явищ. Відповідь повна, логічна, послідовна, аргументована. Мовлення багате, точне, граматично правильне, стилістично доречне; можливі лише поодинокі, несуттєві неточності.
49-50	Вступник демонструє максимально високий рівень володіння навчальним матеріалом: знання є не лише системними й глибокими, а й гнучкими та інтегрованими. Виявляє здатність до самостійного, критичного й творчого мислення, проводить глибокий аналіз і узагальнення мовних явищ, формулює оригінальні, переконливо аргументовані висновки. Вільно й доречно використовує різноманітні мовні засоби, демонструє багатство словникового запасу, точність і виразність мовлення. Відповідь бездоганна за змістом, структурою і мовним оформленням.

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Фонетика, графіка, орфоепія, орфографія

Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування **у-в, і-й**. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Сполучення **йо, ьо**. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис **н та nn** у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Лексикологія, фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Будова слова, словотвір

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

Морфологія

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на

прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікт орівно і под.)

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. способи дієслів; відрізнати правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки,

синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

Частка як службова частина мови. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

Синтаксис

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).

Головні члени речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом та присудком. Тире між підметом і присудком.

Другорядні члени речення. Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Односкладне речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою

мовою, цитатою та діалогом.

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

Розвиток мовлення

Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів

Рекомендована література

1. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ: Грамота, 2018. 208 с.
2. Авраменко О. Українська мова: підруч. для 9 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ: Грамота, 2022. 159 с.
3. Авраменко О., Бориюк Т., Почтаренко О. Українська мова: підруч. для 8 кл. закл. загальн. середн. освіти. 2-е вид., перероблене. Київ: Грамота, 2021. 192 с.
4. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ: Грамота, 2019. 208 с.
5. Глазова О. П. Українська мова: підруч. для 7 кл. закл. загальн. середн. освіти. 2-е вид., перероблене. Київ : Видавничий дім «Освіта», 2020. 256 с.
6. Глазова О. П. Українська мова: підруч. для 8 кл. закл. загальн. середн. освіти. 2-е вид., перероблене. Київ : Видавничий дім «Освіта», 2021. 255 с.
7. Глазова О. П. Українська мова: підруч. для 9 кл. закл. загальн. середн. освіти. 2-е вид., перероблене. Харків: Ранок, 2022. 241 с.
8. Глазова О. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти. Харків: Вид-во «Ранок», 2018. 224 с.
9. Заболотний В., Заболотний О. Українська мова підруч. для 9 кл. закл. загальн. середн. освіти. 2-е вид., перероблене. Київ: Генеза, 2022. 276 с.
10. Заболотний О. В. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Генеза, 2019. 240 с.
11. Заболотний О. В. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ: Генеза, 2018. 195 с.
12. Заболотний О. В. Українська мова підруч. для 8 кл. закл. загальн. середн. освіти. 2-е вид., перероблене. Київ: Генеза, 2021. 224 с.
13. Українська мова (профільний рівень): підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти / С. О. Караман, О. М. Горошкіна, О. В. Караман, Л. О. Попова. Харків: Вид-во «Ранок», 2018. 272 с.
14. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти / Н. Б. Голуб, В. І. Новосьолова. Київ: Педагогічна думка, 2018. 200 с.

15. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти / О. В. Заболотний, В. В. Заболотний. Київ: Генеза, 2018. 192 с.
16. Українська мова (профільний рівень): підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти / С. О. Караман, О. М. Горошкіна, О. В. Караман, Л. О. Попова. Харків: Вид-во «Ранок», 2019. 270 с.
17. Український правопис. Київ: Наукова думка, 2019. 288 с.